

INVERSE

ONE NIGHT STAND 4

Scenario & Regie: Martijn Maria Smits

In opdracht van NPS, VARA, VPRO

Dit scenario werd mede mogelijk gemaakt door het Stimuleringsfonds Nederlandse Culturele Omroepproducties en het Nederlands Fonds voor de Film

2009, IJswater Films
Kromme Mijdrechtstraat 110-4
1079 LD Amsterdam
t. 020 4421760
f. 020 4421725
films@ijswater.nl
www.ijswater.nl

SCENE 1: EXT. KERMIS – TITELSEQUENTIE – NACHT

Credits van cast en crew verschijnen over de beelden.

Julien en Jasmijn met Sophie in de kinderwagen en andere mensen kijken lachend naar een man die met zijn hoofd en handen door een houten schot heen steekt en waar men voor een euro een ei naar toe kan werpen. Als iemand hem voor de zoveelste keer raakt en hij geheel onder het eigeel terecht komt barst iedereen in lachen uit.

Cut to:

Juliën, Jasmijn en Sophie staan in de rij bij de kassa, kopen een kaartje voor een ritje in de draaimolen die bestaat uit omhoog en omlaag gaande vliegtuigjes, zoals we die allen kennen van de kermis.

Juliën en Jasmijn stappen een vliegtuigje in, Jasmijn neemt Sophie bij haar op schoot. Een sirene gaat, de vliegtuigjes beginnen langzaam te bewegen, iedereen in de molen reageert enthousiast.

In de rest van de vliegtuigjes zitten andere ouders met hun kind, maar ook iets oudere alleen zittende kinderen. Ze zwaaien allemaal een voor een enthousiast de camera in, trots dat ze waarschijnlijk op televisie komen.

Juliën pakt het handje van Sophie en maakt met haar hand zwaaiende bewegingen naar de camera, alle drie zwaaien nu al lachend de camera in. Het gezin lijkt zich erg te vermaken.

Cut to:

Op zwart en in stilte verschijnt in witte letters de titel:

INVERSE

SCENE 2. INT. – APPARTEMENTENGEBOUW / VIVIERS – DAG

Verscheidene close beelden volgen zich op van iemand die persoonlijke spullen kapotmaakt.

Een kast wordt opengedaan, kleren worden kapot gescheurd en op de grond gegooid.

Cut to:

Met een schaar worden de lakens op het bed kapot gemaakt.

Cut to:

Behang wordt van de muren getrokken.

Cut to:

Tubes tandpasta worden leeggespoten, medicijnen worden opengemaakt en weggegooid.

Cut to:

Speelgoedbeesten worden verscheurd.

Cut to:

Gordijnen worden van de muur afgetrokken.

Cut to:

Bureaulades worden opengetrokken, papieren en pasjes worden eruit gegooid.

Cut to:

Uit boeken worden bladzijdes gescheurd.

Cut to:

Paspoorten en andere pasjes worden kapotgeknipt, foto's worden verscheurd.

Cut to:

Een spiegel wordt kapotgeslagen.

-Zwart

SCENE 3: EXT. – APPARTEMENT – DAG

De stad van bovenaanzicht, auto's en voetgangers bewegen zich door de straten.

In geluid horen we een dialoog tussen Juliën en Jasmijn.

JASMIJN

Was dat alles?

We horen wat gerommel, voetstappen in een lege ruimte.

JASMIJN (CONT. DIALOGUE)

Ze wachten op ons.

JULIEN

Hoe gaan we dit doen?

JASMIJN

Zo erg is het niet, het is maar voor even.

JULIEN

En daarna?

JASMIJN

Daarna beginnen we gewoon opnieuw.

We zien nu Juliën en Jasmijn in een leeg wit appartement staan, beiden het raam uitkijkend.

JASMIJN

(bemoedigend)

Alles komt goed. Laten we gaan.

Jasmijn loopt weg, het beeld uit, even blijft Juliën staan, volgt haar dan.

Cam. blijft op raam

We horen hun voetstappen, een plastic tas die wordt opgepakt, een deur die wordt opengedaan en weer dicht geslagen. Op slot gedaan, voetstappen die een trap aftreden en die in de verte verdwijnen.

SCENE 4: INT. – APPARTEMENT OUDERS JASMIJN – AVOND

Juliën loopt met twee dozen door de lange gangen van het flatgebouw, zweetdruppels lopen over zijn gezicht,

vochtplekken op zijn T-shirt zijn zichtbaar.

Een jongen hard pratend in een mobiele telefoon passeert hem, erachter waarschijnlijk zijn vriendin. Het is duidelijk dat we ons bevinden in een appartementengebouw voor de lagere klasse. Hier en daar hebben mensen hun voordeuren opengezet om hun appartement te laten luchten. Af en toe krijgen we hierdoor een kortstondig beeld te zien van hun leefsituatie. Sommige appartementen zijn vol gestouwd met spullen, volwassenen en kinderen, andere zijn daarentegen uiterst leeg, zoals een oude vrouw in een bijna lege kamer televisie kijkt waarvan het volume wel erg hard staat.

Juliën gaat met zijn rug tegen de muur staan om een jongen en een meisje door te laten, die hem geheel ongeïnteresseerd voorbij lopen.

Juliën draagt de dozen een appartement binnen. Het is het appartement van de ouders van zijn vriendin. Ondanks dat er haast geen ruimte is, probeert Jasmijn die binnen druk bezig is, de spullen ergens weg te zetten.

Het grootste gedeelte blijft echter in dozen achter en wordt in de kleine kamer van hun dochter Sophie geplaatst, die moeizaam door de kamer haar eerste pasjes probeert te zetten. Maar op dit moment heeft de familie wel andere dingen aan hun hoofd dan de voetstappen van hun dochter.

De vader van Sophie zit in de woonkamer aan tafel achter een glas bier, neerkijkend op de situatie. Hij houdt met name Juliën in de gaten. Juliën sjouwt zich een breuk aan de dozen. Dan:

LOUIS

Dat is hij zeker niet meer gewend.

Jasmijn die bezig is, weet wat hij eigenlijk bedoelt, maar vraagt hem toch aan haar vader wat hij daar mee bedoelt.

LOUIS

(cynisch)

Werken natuurlijk.

Louis neemt een grote slok bier.

Jasmijn

Hè kom op pa, we zijn nog geen half uur binnen en ga jij nou ook nog eens beginnen te zeiken, doe zelf anders eens wat dan daar te blijven zitten.

Louis zet het bierglas hard op de tafel, bier gutst over de rand.

LOUIS

Nou wordt ie helemaal mooi. Mij een beetje komen uitvreten en dan ook nog vragen of ik je troep kan verhuizen. Ik kan m'n reet hier toch al verdomme niet keren.

Julien loopt de kamer met wat spullen binnen.

Julien

(onderbrekend)

Jas, waar denk je dat ik dit weg kan zetten

Jasmijn

(geirriteerd)

Geef maar.

Jasmijn pakt de spullen aan, Julien kust haar als hij de doos aan haar geeft en loopt vervolgens verder terug om de laatste spullen op te halen.

-ZWART

SCENE 5: INT. – APPARTEMENT OUDERS JASMIJN – AVOND

De gehele familie zit rokend aan tafel, achter het net gegeten avondmaal. Sophie kruipt en probeert te lopen in de kamer waarbij ze af en toe wat brabbel- geluidjes maakt, geheel in haar eigen wereld.

Het zint Louis niet dat Juliën en Jasmijn zomaar bij hun denken te komen wonen zonder dat hij er zijn mening over heeft uitgesproken. We vallen te midden van het gesprek.

LOUIS

En wat denk je dan te gaan doen...?

JULIEN

Ik heb me vorige week ingeschreven, maar er is op moment totaal geen werk. Kan ik wat aan die crisis doen.

LOUIS

(verongelijkt)

Hij heeft zich vorige week ingeschreven. Had je dat niet eerder kunnen doen, lamzak?

JASMIJN

Hij probeert toch iets, Pa. Alsof wij er trots op zijn dat we hier zitten... Jullie hebben het trouwens zelf aangeboden. En je ziet het toch op TV dat veel bedrijven er nu onder lijden.

LOUIS

Ik heb niks aangeboden.

Louis kijkt even naar Nicole en kijkt dan naar Jasmijn en Juliën.

LOUIS

Als jullie maar niet denken dat ik jullie rekeningen ga betalen.

Louis kijkt Nicole getergd aan.

LOUIS

Jullie zijn gewoon terug bij af, nog Verder zelfs dan dat.

(verheft zijn stem)

Ik werk tenminste voor m'n geld...
Maar ik ben niet van plan voor iedereen in dit huis te gaan werken. De rekeningen stapelen zich maar op en iedereen doet hier alsof ze blind zijn.

Dan valt Sophie plots met een smak op de grond en begint te huilen. Jasmijn gaat van tafel, pakt haar op en probeert haar te sussen, gaat aan tafel zitten bij haar vader en

pakt haar nog brandende sigaret uit de asbak en inhaleert.

LOUIS

(kijkend naar Sophie)

Zie je, zo is dat met jullie ook, zodra jullie vallen wordt er verwacht dat wij jullie weer oprapen.

Louis staat al pratend op, trekt een biertje uit de koelkast en schenkt enkel zijn glas in.

JULIEN

Ik vind wel iets op korte termijn.

LOUIS

Hoe dan....Door hele dag te lantefanteren
Zeker. Je hebt nu een gezin, jongen, dat
Komt op de eerste plaats, niet jezelf, maar
hun.

Een stilte valt, Juliën weet niet goed te reageren, drinkt het laatste restje uit zijn glas, steekt een sigaret op.

De sfeer aan tafel is gespannen. Op de achtergrond horen we het geluid van een roterende ventilator, die voor enige verkoeling moet zorgen. Niemand lijkt zich op zijn gemak te voelen.

-Zwart

SCENE 6: INT. WOONKAMER APPARTEMENT OUDERS JASMIJN – NACHT

Juliën en Jasmin klappen de slaapbank open, pakken de lakens eronder vandaan en maken het bed op. Ze maken zich klaar om te gaan slapen. De spanning van scene 5 is nog steeds een beetje voelbaar tussen de twee.

-Zwart

SCENE 7: INT. METRO – DAG

Juliën stapt een overvolle metro in. Er heerst een gevoel van zweet, warmte, claustrofobie. Mensen drukken zich tegen elkaar aan, niemand lijkt met elkaar te praten.

Een harde zoemer gaat, de deuren worden gesloten, de metro

rijdt weg.

SCENE 8: INT. METROSTATION – DAG

Juliën loopt door de lange gang onder het metrostation. Verschillende mensen lopen hier op weg naar hun werk, maar ook staan er mensen achter koopwaar die ze op de grond hebben gestationeerd, horloges, vrouwentassen en knuffelbeesten.

Voor de rest twee zigeunervrouwen die knielend bedelen, zonder iets te vragen slechts voor zich uitstarend met een koffiebekertje voor hun. Een van hen geeft borstvoeding aan haar kind. Twee studenten rennen voorbij op weg om hun trein te halen.

SCENE 9: EXT. – STRAAT, AFDELING WERK EN INKOMEN – DAG

Juliën staat voor het gebouw van Werk en Inkomen, twijfelt, loopt naar binnen.

CAM. blijft buiten.

We zien Juliën tussen de andere wachtende mensen gaan zitten. Hij kijkt om zich heen, voelt zich niet op zijn gemak, staat dan weer op en loopt weer terug naar buiten de straat op, weg van het gebouw.

-Zwart

SCENE 10: INT. KLEEDKAMER / TEXTIELFABRIEK – DAG

Jasmijn is zich aan het omkleden op haar werk, in de kleedkamer voor haar kluisje. Ze trekt een blauw werkshort aan.

De deur van de kleedruimte wordt opengedaan, haar ploegchef komt binnen gelopen.

PLOEGCHEF

Ah, toch nog..gekomen?
Vandaag zestien en viertien.

Even is haar ploegchef gefixeerd op de benen van Jasmijn, terwijl ze haar werkschoenen strikt. Als ze dit opmerkt kijkt ze hem aan.

PLOEGCHEF

(geïrriteerd)

En dan nog iets van de vijf weken die je hier werkt, is dit al de vierde keer dat je te laat bent.

Jasmijn probeert iets te zeggen ter verdediging, maar krijgt hier geen tijd voor.

PLOEGCHEF

Nee, houd je smoezen maar voor je, maar als je nog één keer te laat komt mag je op zoek naar een andere baan. Laat dat duidelijk zijn. Dat geldt voor jou, voor mij, voor iedereen hier..oké!

Haar ploegchef verlaat de kleedruimte.

Jasmijn blijft zuchtend achter, doet haar trouwring en haar kettinkje af, staat op, legt haar ring en het kettinkje in het kluisje en verlaat de kleedruimte.

SCENE 11: INT. TEXTIEL FABRIEK – DAG

Jasmijn loopt de lawaaierige grote fabriekshal in, verschillende mensen zijn aan het werk. Ze neemt vervolgens plaats achter haar machine, groet een vrouwelijke collega naast haar en gaat aan het werk, ze is duidelijk aangeslagen, heeft geen zin in haar werk.

-ZWART

SCENE 12: INT. SHOPPING MALL – DAG

Juliën loopt verveeld door een winkelcentrum, hier en daar wat winkelende mensen om hem heen.

Neemt de roltrap naar beneden.

Gaat op een houten bankje zitten, winkelende mensen op en neer lopend voor hem. Een meisje probeert ze af en toe aan te houden om te vragen of ze lid willen worden van het WWF.

Juliën begint uit verveling met zijn sleutel in de bank te krassen.

SCENE 13: EXT. STRAAT – DAG

Juliën loopt voorbij een zwarte volkswagen, krast er met zijn sleutel al lopend een flinke lijn in.

-Zwart

SCENE 14: INT. APPARTEMENT OUDERS JASMIJN – NACHT

Juliën, Jasmijn, Sophie, Louis en Nicole zitten aan tafel zwijgend te eten, alleen het geratel van de ventilator tegen de warmte is hoorbaar. Er heerst duidelijk weer een stemming. Plotsklaps horen we het geluid van de bovenburen die flink ruzie hebben.

O.S gaat een man als een razende te keer, hun hond schijnt weer eens zijn behoeftes ergens binnen het huis te hebben gedaan. Hij schreeuwt dat hij het beest afmaakt, dat dit al 4 maanden zo is. We horen een jong meisje krijsen, alsof ze voor haar leven vecht, af en toe horen we het gejammer van de hond. Een vrouw horen we protesteren tegen de man, ze komt voor het meisje op, probeert de man te bedaren, wat absoluut niet gebeurt. De man lijkt maar eindeloos door te gaan.

Louis staat op, zet de ventilator uit om het geschreeuw beter te kunnen horen, loopt vervolgens naar het balkon.

**Cam. blijft op de
tafel gericht.**

Iedereen heeft nu zijn aandacht op het geschreeuw gericht, Jasmijn begint opeens om het geschreeuw te grinniken, het geweld boven lijkt haar te amuseren.

Nicole probeert haar te laten stoppen met grinniken door haar afkeurend aan te kijken. Juliën weet even niet hoe hij zich moet gedragen, maar het gegrinnik van Jasmijn lijkt hem te irriteren.

Louis komt weer teruggelopen, zet de ventilator aan, gaat aan tafel zitten. Jasmijn stopt met grinniken.

LOUIS

Het zal zo wel weer rustig worden. Eet smakelijk.

Louis begint te eten, de rest volgt hem onder het geschreeuw van de familie boven.

-Zwart

SCENE 15: EXT. STRAAT – APPARTEMENTGEBOUW / VIVIERS – DAG

Juliën staat voor een groot appartementengebouw, voor hem de kinderwagen met Sophie erin. Hij steekt de straat over, kijkt naar de verschillende naambordjes, belt aan bij "Fam. Viviers".

Een mannenstem vraagt om antwoord, maar Juliën reageert niet, waardoor de man weer de hoorn op de haak gooit na herhaalde malen te hebben gevraagd of er iemand is.

Julien loopt met Sophie weg.

-Zwart

SCENE 16: INT. CAFE – DAG

Juliën zit aan tafel met drie oude arbeiders, al bierdrinkend spelen ze een spelletje kaart. Ze hebben het over alledaagse dingen, maken grappen naar elkaar toe. Ze spelen om pinda's, een van de oude mannen die winnende is begint een paar van zijn eigen pinda's op te eten tegen protest in van de andere spelers.

Een dronken jongeman gooit een muntstuk in de oude jukebox, muziek wordt ten gehore gebracht. Hij begint te dansen, nodigt hierbij de barvrouw uit, die hem welwillend vergezelt.

Iedereen begint op de muziek mee te klappen. Het café is een gezellige boel van arme dronkaards, die hier hun dagen lijken te slijten.

-Zwart

SCENE 17: TEXTIEL FABRIEK – KLEEDRUIMTE – DAG

Jasmijn is klaar met werken en staat samen met andere vrouwen zich aan te kleden. Sommigen hebben het erover wat ze het weekend gaan doen. Jasmijn doet haar trouwring weer om en het kettinkje, doet vervolgens het kluisje weer op slot.

SCENE 18: TEXTIEL FABRIEK – GANG – DAG

Jasmijn staat met haar collega's in de rij om naar buiten te gaan, iedereen moet zijn tas openen ter controle dat er niemand iets heeft gestolen.

SCENE 19: TEXTIEL FABRIEK – UITBETALING – DAG

Jasmijn en haar collega's leveren hun werkbriefje in en worden uitbetaald. Er is een soort discussie ontstaan, aangezien sommigen, waaronder Jasmijn, het niet eens zijn over het aantal gewerkte uren en het salaris dat ze hebben gekregen. De ploegchef probeert hun te bedaren, gaat er tegen in.

JASMIJN

(aangedaan)

Maar er is meer dan een halve dag te weinig uitbetaald, hier kijk zelf dan..

De collega's van Jasmijn steunen haar, sommigen hebben hetzelfde probleem.

PLOEGCHEF

Er zal wel een goede reden voor zijn. Ik laat er maandag naar kijken, misschien dat het dan volgende maand gecompenseerd kan worden.

JASMIJN

Volgende maand? We hebben verdomme nu recht op dat geld. Hoe moet ik anders m'n kind te eten geven?

VROUWELIJKE COLLEGA JASMIJN

Precies. Kom op met dat geld!

PLOEGCHEF

Degene die hierover gaat, is al naar huis.

Ik kan nu echt niets voor jullie doen.
Het spijt me.

Iedereen begint hier heftig op te protesteren.

VROUWELIJKE COLLEGA JASMIJN

(agressief)

En hoe zit het eigenlijk met die overuren?
Wanneer worden die nou eindelijk eens
uitbetaald!?

PLOEGCHEF

Dames, dames laten we nou in godsnaam rustig
blijven. Er is waarschijnlijk een fout gemaakt,
maar ga rustig naar huis, dan beloof ik met de
hand op mijn hart dat maandag alles geregeld wordt.

De meeste, waaronder Jasmijn zien dat dit geen enkele zin
heeft en lopen al klagend weg. De ploegchef haalt opgelucht
adem.

-Zwart

SCENE 20: INT. APPARTEMENT OUDERS JASMIJN – NACHT

Jasmijn en Juliën zitten op de bank een film te kijken.
Naast Jasmijn zit Sophie ergens mee te spelen. Naast hun
een roterende ventilator. Juliën drinkt uit een blikje
bier, zet hem op tafel. Schuift zijn hand naar die van
Jasmijn, pakt de hare vast. Jasmijn kijkt Julien aan.

JULIEN

Ik..

Plots horen we dat een deur wordt geopend. Juliën zwijgt en
laat de hand van Jasmijn los, zich niet op zijn gemak
voelend dat de ouders van Jasmijn er zijn. Draait zich om
om te zien wie het is. Maakt vervolgens een overdreven
chagrijnig gezicht naar Jasmijn om haar vader te imiteren.
Ze moet er om lachen, houdt haar hand voor haar mond om
niet in lachen uit te barsten, om geen geluid te maken.

We horen voetstappen en weer een deur die wordt
dichtgedaan.

-Zwart

SCENE 21: INT. APPARTEMENT OUDERS JASMIJN – KEUKEN – DAG

Juliën zit in de keuken, voor hem in een kinderstoeltje Sophie, hij voedt haar met peuterpap. De rest van de familie lijkt het huis te hebben verlaten, er heerst een stilte. Voor hem een blikje bier, Juliën neemt een slok.

SCENE 22: INT. APPARTEMENT OUDERS JASMIJN – SLAAPKAMER SOPHIE – DAG

Juliën legt Sophie in haar box, zet de radio aan die ernaast staat om haar bezig te houden, een of ander politiek praatprogramma is gaande, niet iets kindvriendelijks.

Juliën loopt vervolgens naar de gang en verlaat het appartement.

SCENE 23: EXT. APPARTEMENTENGEBOUW/ VIVIERS – DAG

Juliën loopt over straat richting zijn oude appartement. Toets een code in om de ingang van het gebouw te openen en loopt vervolgens naar binnen.

SCENE 24: INT. APPARTEMENTENGEBOUW/ VIVIERS – DAG

Juliën loopt naar deur nr. 11j, blijft ervoor staan, belt aan. De deur wordt opengedaan door een vrouw (33).

JULIEN

Oh pardon, ik zoek eigenlijk de familie Detouches.

**Vrouw
(verbaasd)**

De familie Detouches is sinds kort verhuisd.

Een kind van drie komt huilend aangelopen, vragend om zijn moeder. De vrouw legt hem het zwijgen toe, en pakt hem op haar arm.

Dan gaat plots de telefoon in het appartement, de vrouw aarzelt, ze verwacht een telefoontje, maar weet niet goed wat ze nu met Juliën aan moet.

Vrouw

Heeft u een ogenblikje.

De vrouw sluit de voordeur half en loopt weg om de telefoon te beantwoorden.

Juliën blijft achter, volgt haar met zijn blik doordat hij door de kier naar binnen kijkt.

Dan vallen zijn ogen plots op de reling waar verschillende sleutels liggen, naast de handschoenen en mutsen. Juliën, opent de deur iets verder.

We horen de vrouw in gesprek aan de telefoon.

Juliën pakt twee sleutels, kijkt welke sleutel eventueel op de voordeur zou kunnen passen. Probeert ze uit, bij de tweede poging heeft hij succes en stopt vervolgens de ene sleutel in zijn zak en legt de andere terug.

Juliën weet de deur weer net iets verder dicht te trekken, net op tijd voordat de vrouw teruggekeerd is. De vrouw kijkt Julien aan.

VROUW

Sorry, wat was uw vraag?

JULIEN

Nee, ik vroeg me af of u weet waar familie Detouches naartoe is verhuisd?

VROUW

Ik had geen contact met hen. Ik zou het echt niet weten.

JULIEN

Dan zal ik ze op een andere manier moeten vinden. Bedankt voor uw tijd.

VROUW

Succes.

Juliën loopt weg, de vrouw sluit de deur.

-ZWART

SCENE 25: INT. TEXTIEL FABRIEK – KANTINE – DAG

Jasmijn zit samen met andere vrouwelijke collega's aan een tafel. Voor hun de broodboxen. Ze praten over de kinderen en hun man, ondertussen eten en roken. Jasmijn is in gesprek met INA (53), een zwaar geblondeerde iets te dikke vrouw.

JASMIJN

Nee, hij zit de laatste tijd niet goed in zijn vel. Het lijkt wel of we uit elkaar zijn gegroeid, alsof we vreemden van elkaar zijn geworden.

INA

Doen jullie het nog wel?

Jasmijn kijkt Ina aan, vindt dit duidelijk een impertinente vraag.

INA

Jullie moeten er eens een keertje tussen uit.

JASMIJN

Hoe bedoel je?

INA

Gewoon, weg uit die rotzooi hier. Samen een weekendje de natuur in of zo iets.

Ina laat haar duim tussen haar wijs en middelvinger bewegen. Jasmijn kijkt naar het obscene gebaar. De zwaar geblondeerde collega glimlacht.

INA

Snap ie... Ik wil wel op Sophietje passen.

JASMIJN

Maar...

INA

Nee, geen gemaar. Neem nou van mij aan dat...

Een harde zoemer gaat, einde pauze. Hun ploegchef opent de deur.

PLOEGCHEF

Kom aan de slag allemaal! Ina kan jij aan machine twee beginnen, dan mag je straks weer terug.

Iedereen staat op, de tafel wordt afgeruimd, waarna ze de ruimte verlaten.

-Zwart

SCENE 26: INT. – METRO – DAG

Juliën staat in de overvolle metro, opnieuw de mensen, hitte, zweet.

SCENE 27: INT. METROSTATION – DAG

Juliën loopt door de brede gangen en blijft bij een man staan met koopwaar van verschillende knuffelbeesten.

Als voorbeeldexemplaar staat er een waggelende giraffe die muziek maakt. Juliën blijft er gebiologeerd naar kijken.

SCENE 28: INT. METROSTATION – DAG

Jasmijn loopt door het metrostation de trap af en ziet plots Juliën op het perron staan. Ze blijft stil staan en blijft naar hem kijken. De metro arriveert, Juliën stapt in met de andere mensen, de metro rijdt weg. Jasmijn loopt verder het lege perron op, gaat op een bankje zitten,

wachtend tot de volgende metro arriveert.

-Zwart

SCENE 29: INT – APPARTEMENT OUDERS JASMIJN– DAG

Juliën en Jasmijn liggen samen in bed. De eerste zonnestralen sijpelen door het gordijn naar binnen. Juliën kan niet meer verder slapen, staat op, loopt de kamer uit.

SCENE 30: INT. APPARTEMENT OUDERS JASMIJN - KEUKEN – DAG

Juliën staat in zijn pyjama bij het koffiezetapparaat, waar de eerste druppels door het koffiezakje heen pruttelen. Pakt een sigaret uit het pakje op tafel en kijkt vervolgens uit het raam.

De zon is reeds opgekomen, een mistige lucht omringt de blauwe ochtend. Juliën kijkt naar een man die het gebouw verlaat in werkkleding met een tas om zijn schouder en vervolgens zijn auto instapt en wegrijdt.

We voelen dat dit een pijnlijk moment voor Juliën is, dat het hem herinnert aan vroeger, toen hij ook nog werk had, gelukkig was.

SCENE 31: INT. APPARTEMENT OUDERS JASMIJN – SLAAPKAMER –DAG

Jasmijn is bezig het bed op te klappen en vouwt de dekens op. Ze loopt vervolgens naar de slaapkamer van Sophie, wat eerder een soort rommelkamer is en maakt haar wakker. Ze verwisselt de luier en neemt haar vervolgens mee de badkamer in om haar gezicht schoon te maken met water uit de kraan. Onder de douche staat Juliën, Jasmijn opent het gordijn half met Sophie nog op haar arm.

JASMIJN

(geïrriteerd)

Schiet eens op.

Loopt vervolgens met Sophie terug om haar verder aan te kleden op haar kamer.

SCENE 32: INT. APPARTEMENT OUDERS JASMIJN – KEUKEN – DAG

Het gezin en de ouders van Jasmijn zitten nu aan tafel, de radio met het journaal staat aan. Jasmijn voedt Sophie. Er wordt verder niets gezegd, niemand wordt aangekeken, een ongemakkelijke stilte.

-Zwart

SCENE 33: INT. GEMEENTEHUIS (AFD. WONINGZOEKENDE) – DAG

Jasmijn zit in de wachtkamer met verschillende mensen, Sophie op haar schoot, iedereen heeft last van de hitte, kinderen maken herrie, gefrustreerde moeders proberen ze het zwijgen op te leggen.

Af en toe verspringt het nummerbord aan de muur van cijfer en loopt er vervolgens iemand naar het loket.

-Zwart

SCENE 34: INT. METROSTATION – DAG

Juliën loopt uit een overvolle metro, mensen stromen eruit.

SCENE 35: EXT. STRAAT / APPARTEMENT/ VIVIERS – DAG

Juliën staat aan de overkant van de straat. Kijkend hoe een man met dezelfde vrouw van het appartement Viviers en hun kind het gebouw verlaten.

De man kust zijn vrouw gedag, stapt een zwarte Volkswagen in (dezelfde waarin Juliën een kras zette in scene 13) en rijdt weg. De vrouw loopt met het kind in zijn kinderwagen de andere kant op.

Juliën steekt de straat over, toets de code in, gaat het gebouw binnen.

SCENE 36: INT. APPARTEMENT/ VIVIERS – DAG

Juliën opent de deur met de sleutel, loopt naar binnen. Bekijkt de foto's van het stralende gezin aan de muur.

Loopt langs de verschillende kamers, pakt een van de knuffelbeesten op de grond, drukt op zijn buik zodat het een geluid maakt. (We herkennen het beest uit scene 2, waar

het werd kapot gescheurd)

Juliën loopt door naar de slaapkamer van de vrouw en de man, gaat op hun bed liggen alsof het de zijne is, sluit zijn ogen. (Ook hier herkennen we de lakens uit scene 2)

Blijft even liggen, rust. Staat dan op, loopt naar de klerenkast, pakt er kleren uit en begint ze kapot te scheuren.

-Zwart

SCENE 37: INT. GEMEENTEHUIS (AFD. WONINGZOEKENDE) – KAMER – DAG

Jasmijn zit op een stoel, op schoot Sophie, voor haar een medewerkster achter een computer en wat papieren waar ze door bladert en waarop de gegevens van Jasmijn en Juliën staan.

GEMEENTE MEDEWERKSTER

(eentonig, vermoeid)

...Ja, ik zie hier inderdaad staan dat jullie sinds juni op het andere adres wonen, maar je had veel eerder moeten aangeven dat dit van tijdelijke aard is. Nu ben ik bang dat jullie weer onderaan de lijst zijn komen te staan.

JASMIJN

(ongeloof)

Onderaan de lijst? Maar ik ben noodgedwongen bij mijn ouders ingetrokken, dat weten jullie toch? Dit is toch een onleefbare situatie.

GEMEENTE MEDEWERKSTER

Dat begrijp ik, maar regels zijn regels. Daar kan ik helaas niets aan veranderen.

Jasmijn kijkt de vrouw ontdaan aan.

GEMEENTE MEDEWERKSTER

Ik zal kijken wat ik nog voor u kan doen. Heeft u op dit moment vast werk?

JASMIJN

Ja.

Jasmijn haalt uit een plastic tas naast haar wat papieren (soort contract) en overhandigt ze aan de vrouw. Pakt vervolgens ook meteen een sigaret uit haar tas en steekt deze enigszins ontdaan aan.

De vrouw bladert door de door Jasmijn gegeven papieren.

GEMEENTE MEDEWERKSTER

En uw man?

JASMIJN

Nog niet, maar hij staat wel ingeschreven.

De vrouw kijkt door de bladeren die reeds voor haar lagen, op zoek naar de gegevens van Juliën. Typt vervolgens iets in op de computer, zoekt.

Jasmijn zet Sophie, die lastig begint te worden op de grond.

GEMEENTE MEDEWERKSTER

Sinds wanneer?

JASMIJN

Sinds drie weken, hoezo?

De vrouw zoekt verder op haar computer.

GEMEENTE MEDEWERKSTER

Sorry, maar dat staat niet in de computer.

JASMIJN

Dat kan niet?

De gemeentemedewerkster kijkt nogmaals in haar computer, maar kan wederom niets vinden.

GEMEENTE MEDEWERKSTER

Ik raad u aan dit formulier in te vullen en het zo snel mogelijk weer in te leveren, en uw man moet geregistreerd staan als werkzoekende anders heeft het allemaal weinig zin.

SCENE 38: INT. APPARTEMENTENGEBOUW OUDERS JASMIJN – DAG

Jasmijn loopt ontdaan door de portiekdeur naar binnen, een boodschappentas dragend en op haar andere arm Sophie. Ze blijft voor de lift staan. Een man van buitenlandse afkomst staat naast de trap, waarschijnlijk op iemand te wachten.

MAN

(onduidelijk articulerend)

Ze komen er morgen voor.

JASMIJN

(niet begrijpend, agressief)

Wat?

MAN

Lift kapot. Er is al voor gebeld. Ze komen morgen.

Jasmijn zucht en loopt geïrriteerd de trap op. De man kijkt haar na.

SCENE 39: INT. APPARTEMENT OUDERS JASMIJN – KEUKEN – NACHT

Juliën en Jasmijn zitten aan een half opgeruimde tafel. Jasmijn inhaleert stevig haar sigaret en is ontdaan, tranen staan in haar ogen, Juliën eet zijn laatste restje eten op. Er heerst een duidelijke spanning.

Op de grond zit Sophie, spelend met het giraffeachtige knuffelbeest dat we kennen van de knuffelbeesten tussen de koopwaar van de man in de metro.

Jasmijn begint plots uitbarstend tegen Juliën, ze verwijt hem een aantal dingen, het is duidelijk dat we midden in een ruzie vallen.

JASMIJN

(kwaad)

Hoemo we wisten dit toch al langer? Als je toen alles beter had geregeld stonden we nu

niet onder aan die lijst.

JULIEN

(geïrriteerd)

O, dus nu is het allemaal mijn schuld..

JASMIJN

Ja! ... Of denk je dat ik niets door heb?...

Juliën zwijgt, begrijpt niet waar Jasmijn op doelt.

JASMIJN

Wat kijk je nou dom?

Julien blijft haar zwijgend aankijken. Dan:

JASMIJN

(woedend)

...Waar ben je in godsnaam mee bezig!? Ik werk me verdomme dag in dag uit de tyfus in die kut fabriek, terwijl jij maar een beetje rond slentert en in het café zit, met die andere looser-vrienden van je.

Jasmijn staakt haar woedende betoog, haalt even adem en kijkt Julien getergd aan. Juliën wil iets gaan zeggen. Dan:

JASMIJN

...Nee, laat me uitpraten! Ik ben dat gedrag van jou spuugzat... Je komt hier maar wanneer het jou uitkomt, trekt je biertje open en gaat -alsof er niets aan de hand is- aan tafel zitten... Je geeft me niet eens meer een kus, en voor Sophie ben je zo langzamerhand een halve vreemde geworden... Waar is verdomme de Juliën van vroeger gebleven?

Sophie begint door de gespannen sfeer te dreinen. Julien kijkt naar Sophie en dan naar Jasmijn.

JULIEN

Heb je nou je zin. Doe eens rustig, mens.

JASMIJN

(hysterisch)

Rustig, rustig. Ik ben de enige die...

Dan slaat Julien haar vanuit het niets met zijn vlakke hand in het gezicht. Jasmijn valt half op de grond, klautert overeind, kijkt Juliën met betraande ogen aan en loopt vervolgens de kamer uit.

We horen een deur dichtslaan. Ontdaan blijft Juliën voor zich uit staren, neemt nog een laatste hap, kauwt het weg.

Staat dan op en loopt naar Sophie's slaapkamer waar Jasmijn naar binnen is gegaan.

Hij blijft voor Sophie's deur staan.

JULIEN

Jasmijn? Het spijt me...

Geen reactie.

JULIEN

Jas, ik meen het... ik wilde je niet...
Het zal niet meer gebeuren...

Na enige twijfel opent Juliën de deur. Meteen als Juliën zijn intrede maakt, loopt Jasmijn de deur uit. Juliën probeert haar al volgend te bedaren.

JULIEN

Jasmijn toe nou... Ik zeg toch dat
het me spijt.

JASMIJN (O.S)

Flikker op! Laat me met rust!

Juliën probeert haar aan te raken. Jasmijn rukt zich los.

JASMIJN

Raak me niet aan!

Jasmijn loopt vervolgens naar de voordeur, opent die en

loopt de gang op.

Juliën versnelt zijn pas, houdt haar tegen door met zijn hand haar schouder vast te pakken.

JULIEN

Ik ben een klootzak, ik had je nooit mogen slaan, maar is het mijn schuld dat ik geen werk kan vinden? Wat kan ik daar aandoen?

JASMIJN

Je inschrijven als werkzoekende.

JULIEN

Dat heb ik gedaan, dat weet je toch?

Een buurman opent zijn voordeur, kijkt wat er gaande is. Juliën en Jasmijn slaan er schaamtevol geen aandacht op, de buurman ziet in dat het hier niet om zijn zaken gaat, en gaat weer terug naar binnen.

JASMIJN

(hysterisch)

Lieg niet tegen me!

JULIEN

Hé, kom op nou, doe even rustig.

JASMIJN

Rustig? Je hebt mij en Sophie verdomme weken voorgelogen... Besef je wel waar je mee bezig bent geweest?

Juliën blijft haar aanstaren, Jasmijn wacht op een reactie, maar de enige reactie van Juliën is weglopen, de trappen af.

Eenmaal buiten angekommen, probeert Juliën op adem te komen. Er staat een groepje jonge Marokkanen muziek te maken en te dansen voor het portiek. Juliën heeft er geen oog voor, loopt door, wil alleen zijn, wordt door ze na geroepen om hun te vergezellen.

SCENE 40: INT. APPARTEMENT OUDERS JASMIJN – KEUKEN – NACHT

Jasmijn zit weer aan tafel, op haar schoot Sophie, die de tranen van haar wangen probeert te pakken.

Aan tafel ook Nicole, Jasmijn enigszins proberend te troosten.

-Zwart

SCENE 41: EXT. APPARTEMENT OUDERS JASMIJN – BALKON – DAG

We zien het achterhoofd van Juliën en dat van Jasmijn, stilletjes beroert de wind hun haren. Jasmijn rookt ontdaan een sigaret.

JULIEN

Misschien hebben ze gelijk, moeten we er tussen uit voor een weekend.

JASMIJN
(ontdaan)

Van welk geld?

JULIEN

Dat komt wel goed, we zoeken iets dichtbij, gewoon iets goedkoop, je vader heeft het me aangeboden.

Een stilte valt.

JULIEN

Om een pauze te nemen.

-Zwart

SCENE 42: INT. LANDWEG / NATUUR – DAG

We zien het glooiende landschap aan ons voorbij trekken.

-Zwart

SCENE 43: INT. HERBERG/HOTEL – GANG – DAG

Juliën en Jasmijn lopen door een gang. Juliën draagt een koffer in zijn linkerhand.

Even lijkt het of zij elkaars hand vasthouden, dan opeens zien we de ruimte tussen beiden. Juliën opent hun kamerdeur.

SCENE 44: INT. HERBERG/HOTEL – HOTELKAMER – DAG

Juliën en Jasmijn lopen de kamer binnen, zetten hun tas op de grond en gaan op bed zitten, zij inspecteert de kamer, de toiletruimte, alles is wat armoedig, duidelijk geen viersterren hotel, maar voldoende. Jasmijn gaat naast Juliën op bed zitten, enigszins ongemakkelijk, zoekend naar iets van liefde dat de afgelopen tijd kapot is gemaakt.

JASMIJN

Wat gaan we doen vanavond?

JULIEN

Ik weet het niet, we kunnen kijken wat er beneden is.

Julien glimlacht.

Juliën gaat met zijn vinger langs het haar van Jasmijn, ontbloot haar gezicht, streelt de lel van haar oor. Jasmijn schuift de haarlok achter haar oor.

JASMIJN

Hou je nog van me?

-Zwart

SCENE 45: INT. HERBERG – FEESTZAAL – NACHT

Juliën en Jasmijn lopen een grote ruimte binnen, die vol staat met lange tafels waaraan een honderdtal mensen zitten. Verschillende serveersters lopen rond met dienbladen bier en andere dranken. Op een podium achterin staat een drietallig bandje. Ze zijn duidelijk niet de

beste, en de muziekboxen niet de nieuwste.

Op de dansvloer dansen twee paartjes. Juliën en Jasmijn schuiven aan bij een van de tafels, bestellen wat te drinken. Ze begroeten de mensen om hun heen, kijken in blijdschap, net als de andere mensen, naar het bandje, er hangt een gezellige sfeer, sommige mensen klappen op de muziek. Er wordt geproost en flink gedronken.

De muziek stopt, de man met de accordeon pakt de microfoon vast.

MUZYKANT

Een hele goede avond dames en heren.
Wat fijn dat jullie in zulke grote
getale gekomen zijn. Ik kan u verzekeren
dat het een hele bijzondere avond wordt.
Vanavond presenteren wij u namelijk
onze befaamde stoelendans.

Iedereen in de zaal reageert enthousiast.

MUZYKANT

Dus als u allen zo vriendelijk zou
willen zijn te gaan staan... Kom op
mensen, effe lekker die beentjes
strekken, dat pilsje blijft heus wel
staan. Mag ik u trouwens even voorstellen
aan deze drie prachtige dames...

Verschillende mannen laten nu van zich horen.

MUZYKANT

Ja hoor, geef ze maar een applaus.

De mensen in de zaal applaudisseren voor de drie dames die zich zelf presenteren.

MUZYKANT

Goed, dan volgen nu de spelregels. Als
de band zo meteen begint te spelen is
het de bedoeling dat u met z'n allen om de
stoelen heen gaat lopen. Terwijl wij

spelen zullen er steeds drie stoelen worden weggehaald. Wanneer de muziek stopt dient u zo snel mogelijk een stoel te veroveren, voor degene die dit niet lukt is het over en uit.

De muziek wordt ingezet.

MUZIKANT

Dus als jullie er klaar voor zijn dan kunnen we beginnen en gelieve met de klok mee te lopen graag, anders wordt het weer zo'n puinhoop. Ja, met de klok mee is inderdaad van uw rechterduim naar uw linker. Daar gaat ie dan.

De mensen beginnen met de klok mee om de lange tafels te lopen. Drie dames halen drie stoelen weg. Als de muziek stopt, springen mensen enthousiast naar een stoel. Drie mensen hebben de pech net te laat te zijn, ze worden door de anderen en voornamelijk hun partners en vrienden uitgelachen.

Juliën en Jasmijn zijn ook ergens anders terecht gekomen, waar Juliën nu zit, staat een groot vol glas bier, enthousiast pakt hij het biertje en begint ervan te drinken. De man die er eerst zat begint lollig te protesteren. Jasmijn begint zich enigszins niet op haar gemak te voelen, aangezien Juliën, verder van haar verwijderd raakt en haar haast lijkt te zijn vergeten.

De muziek begint weer te spelen, opnieuw halen de drie dames drie stoelen weg, als de muziek weer stopt, krijgen we hetzelfde ritueel. Juliën raakt steeds verder van Jasmijn verwijderd. Een laatste keer, hetzelfde, Juliën zit nu aan de andere kant van de tafel, Jasmijn een zestal stoelen van hem vandaan. Verschillende mannen proberen een gesprek met haar te voeren. Juliën, zwaait even naar haar, reeds in dronken toestand. Heeft inmiddels zijn maten voor de avond gevonden, een wat gezette vrouw en twee andere mannen. Ze proosten, zingen met de muziek mee. Juliën bestelt nog wat, een wijn voor die dame daar, waarbij hij naar Jasmijn wijst, die zich aan hem begint te irriteren.

De vrouw naast Juliën vraagt hem ten dans, beiden staan op, in het loopje maakt Juliën nog een gebaar naar Jasmijn dat

het niets is. Juliën begint met haar te dansen, de dansvloer is inmiddels gevuld met andere paartjes. Jasmijn kijkt jaloers toe.

SCENE 46: EXT. HERBERG – UITGANG FEESTZAAL – NACHT

Juliën loopt dronken met de vrouw en de twee mannen naar buiten, daarachter Jasmijn, zijn jas dragend. Hij kust de vrouw, daarna de twee mannen, loopt daarna naar Jasmijn en kust haar, waarbij ze tegenstribbelt. Een serveerster komt naar buiten en vraagt om het bierglas wat Juliën nog vast heeft. Hij vraagt er een kus voor, die de serveerster verlegen niet wil geven, drinkt dan het glas in een teug leeg en geeft het aan haar, waarbij hij haar probeert te zoenen. Iedereen, behalve Jasmijn moet erom lachen. De stemming is goed behalve bij Jasmijn die zo snel mogelijk naar huis wil.

-Zwart

SCENE 47: INT. HOTELKAMER – DAG

Juliën ligt nog steeds uitgeteld slapend op bed. Jasmijn is bezig met zich aan te kleden, de eerste zonnestrallen sijpelen door het raam naar binnen. Jasmijn verlaat de hotelkamer.

SCENE 48: HERBERG/HOTEL – EETRUIMTE – DAG

Jasmijn staat voor de ontbijttafel, een armzalig buffet. Jasmijn pakt twee boterhammen, twee kuipjes jam en schenkt koffie in. Pakt daarna het vaatje zout en strooit een hoeveelheid in de yoghurt en gaat vervolgens aan een van de tafeltjes zitten. Er zijn nog slechts een paar mensen, een oud paartje en een gezin. Jasmijn begint te eten.

SCENE 49: DUINEN – DAG

Jasmijn loopt door de duinen op weg naar het strand.

SCENE 50: DUINEN – STRAND – DAG

Jasmijn staat op de duinen uitkijkend naar de zee.

SCENE 51: STRAND – DAG

Jasmijn kleedt zich uit, springt het water in.

-Cam blijft totaal

Dan zien we opeens Juliën het beeld in lopen, gaat op het strand zitten, naast haar kleren. Jasmijn is inmiddels al ver de zee in, merkt Juliën op, Juliën zwaait naar haar, zwaait haast naar een zwart stipje in de verte. Jasmijn lijkt terug te zwaaien.

We zien enkel Juliëns rug en wat van zijn zijaanzicht. Langzaam horen we Juliën stilletjes beginnen te huilen, al kijkend naar Jasmijn in het water.

-Zwart

SCENE 52: EXT. – LANDSCHAP / WEG – DAG

Juliën stapt de auto uit, loopt naar de voorkant en gaat tegen de voorklep zitten. Steekt een sigaret aan terwijl hij naar Jasmijn kijkt die een eind verderop de berm inloopt. De zon brandt in zijn gezicht, zweetdruppels lopen over zijn ontbloot bovenlijf. Een heuvelachtig uitgedroogd landschap omringt hun.

Jasmijn loopt de berm in richting een verdorde boom. Ze trekt haar broek uit, bukt zich en begint te plassen. Trekt haar broek weer omhoog en in plaats van terug te lopen, blijft ze staan, haar rug naar Juliën toe. We zien haar handen klemmend om haar armen heen, alsof ze zich zelf wilt troosten.

Juliën schiet zijn sigaret weg, stapt terug de auto in, start de auto. Jasmijn veegt haar tranen weg en loopt langzaam terug, stapt in.

JULIEN

Denk je dat het ooit weer zoals vroeger wordt?

Een stilte valt, we weten niet goed of Juliën nu toenadering of juist afstand zoekt.

JASMIJN

Nee, maar dat hoeft ook niet meer.

Beiden blijven even zitten, Jasmijn legt haar hand op die van Juliën, die de zijne op de versnelling heeft. Juliën start de auto en rijdt weg.

-Zwart

SCENE 53: INT. LANDSCHAP – DAG

POV van het landschap door het raam van de auto.

-Zwart

SCENE 54: INT – AFDELING WERK EN INKOMEN – DAG

Documentaire materiaal:

Verschillende personages worden geïnterviewd door een ambtenaar voor de aanvraag van een werkloosheidsuitkering en tevens voor de inschrijving als werkzoekende. We zien enkel een troosteloze kamer, een stoel voor een witte muur. Er hangt een broeierige sfeer van een te warme zomer, het geratel van een ventilator is hoorbaar. Een eerste persoon komt binnen gelopen. De camera lijkt een haast standvastig POV te nemen van de ambtenaarsvrouw die alle personages interviewt. Een beeld dat ons doet denken aan Maria Ramos Documentaire: *Justiça*.

Alle personages beantwoorden dezelfde vragen. Met uitzondering van een enkele keer als er wordt ingesprongen op een apart antwoord lijken de vragen machinaal en emotioneel gesteld te worden. Onder het antwoorden horen we het typen van de ambtenaarsvrouw. We krijgen verschillende mensen te zien, voornamelijk mannen. Doorleefde koppen met een zekere vermoeidheid in het gezicht. Als laatste worden we geïntroduceerd aan Juliën.

JULIEN

23 oktober 1977

AMBTENAARSVROUW
(eentonig)

Adres

JULIEN

Rue Elizabeth 27-29 – 207, Brussel

AMBTENAARSVROUW

Naam?

JULIEN

Juliën Maria Detouches

AMBTENAARSVROUW

Naam echtgenoot?

JULIEN

Jasmijn Elizabeth Donnet Detouches

AMBTENAARSVROUW

Kinderen?

Juliën lijkt even niet goed te weten wat hij zal antwoorden.

JULIEN

Eén.

AMBTENAARSVROUW

Naam en leeftijd?

JULIEN

Sophie Detouches, 2 jaar

AMBTENAARSVROUW

Werkervaring?

JULIEN

Ploegchef Oostelijk havengebied

AMBTENAARSVROUW

Werkeloos sinds?

JULIEN

13 Januari 2008

AMBTENAARSVROUW

Reden?

Opnieuw lijkt Juliën niet te weten wat hij moet zeggen, maar dit keer is het meer uit een soort van schaamte. Het typen stopt.

-Zwart

SCENE 55: INT. APPARTEMENT JULIEN EN JASMIJN – DAG (WINTER)

We zien een raam, tegen de muur een foto van Juliën, Sophie en een zwangere Jasmijn, alle lachend de camera inkijkend.

Door het raam kijkend zien we dat het inmiddels winter is geworden, kale takken zwijgen aan de bomen, we kijken uit over een parkeerplaats in het midden een witte Volkswagen.

In geluid horen we Juliën en Jasmijn, hijgend, puffend gestrest, af en toe de stem van Sophie.

JASMIJN

Heb je gebeld?

JULIEN

Ja allang gedaan, ...Sophie kom...vlug

Een deur valt dicht, op de achtergrond horen we nog het geluid van hun voetstappen op de trap, een portiekdeur dichtslaan.

Door het raam zien we nu de familie naar de Volkswagen toe rennen, Juliën opent de passagiersdeur, we zien duidelijk de dikke buik bij Jasmijn, die moeizaam de auto inklimt, Sophie achterin.

Juliën stapt tevens in, de auto rijdt weg.

SCENE 56: INT. ZIEKENHUIS - KAMER - DAG (WINTER)

Jasmijn ligt in een ziekenhuisbed, twee zusters erom heen, Juliën ernaast, haar hand vasthoudend. De zusters moedigen Jasmijn aan, ze probeert druk te zetten met al haar kracht, haar gezicht is inmiddels rood aangelopen. Een van de zusters zegt dat het kind eraan komt. Langzaam zien we het hoofdje verschijnen, Jasmijn geeft haar laatste krachten, de zuster trekt het kind eruit. Slaat op zijn billen.

Een stilte valt.

JASMIJN

(op adem komend, verontrust)
Waarom huilt hij niet?

De stilte blijft doorgaan, de zuster slaat nog een keer op de bips van de baby...niets, ze loopt met de baby weg.

JASMIJN

(paniekerig)
Wat gebeurt er? Wat is er?

Niemand antwoordt, Juliën laat haar hand los.

SCENE 57: INT. LANDSCHAP - AUTO - DAG

We zien weer het POV van het glooiende landschap (scene 42 en 53). In geluid het gerommel op de ziekenhuiskamer. De camera tilt plots langzaam omhoog, richting de hemel. Stort dan vervolgens neer, als een amateurfilmer die klaar is met filmen en zijn camera vergeet uit te doen.

Cut naar zwart

Over het zwarte beeld horen we plots het geschreeuw van een baby.

Het geluid van de zuster die terug komt lopen en de baby in Jasmijn's armen legt.

Onder het geluid wat zich afspeelt in de ziekenhuiskamer verschijnen in witte letters de aftitelingcredits.

EINDE